

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/198/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5311210382
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5311210382.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a členov senátu JUDr. Jána Burika a JUDr. Jozefa Turzu, v právnej veci žalobcu: D. G., nar. XX. XX. XXXX, bytom W., G. XXXX, zastúpeného JUDr. Marekom Belkom, advokátom so sídlom Čadca, F. Kráľa 1504, IČO: 42 213 487 proti žalovaným: 1/ Q. O., nar. XX. XX. XXXX, 2/ D. O., nar. XX. XX. XXXX, obaja bytom F., E. XXX, zastúpení JUDr. Antonom Kupšom, advokátom so sídlom W., G. XX, o zaplatenie 5 612,- eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaných 1/, 2/ proti rozsudku Okresného súdu Čadca, č.k. 8C/43/2012-158 zo dňa 25. 01. 2019, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výrokoch II., V., VI., VII. **p o t v r d z u j e .**

Vo výrokoch I., III., IV. odvolaním nenapadnutých **o s t á v a** rozsudok nedotknutý.

Žalobca **m á** proti žalovaným 1/, 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Čadca vo výrokoch II., V. rozhodol o povinnosti žalovaných 1/, 2/ spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 2 500,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,05 % denne od 01. 04. 2010 do zaplatenia a žalovanému 2/ uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 3 112,08 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,05 % denne od 01. 04. 2010 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo výrokoch I., III. a IV. konanie čiastočne zastavil a výrokmi VI., VII. rozhodol o trovách konania tak, že žalovaná 1/ má voči žalobcovi nárok na náhradu trov vo výške 10,9 %, žalobca má voči žalovanému 2/ nárok na náhradu trov vo výške 100 %. Svoje rozhodnutie súd zdôvodnil s poukazom na ust. § 657, § 658 Občianskeho zákonníka, § 228a Zákonníka práce, § 323 Obchodného zákonníka, resp. o príslušenstve v zmysle § 658 Občianskeho zákonníka. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 v spojení s § 262 ods. 1 CSP vzhľadom na pomer úspechu jednotlivých strán v konaní. Súd prvej inštancie konštatoval, že mal preukázané najmä z listinných, ale aj iných dôkazov nároky žalobcu vyplývajúce zo zmluvy o pôžičke vo vzťahu k žalovaným 1/ a 2/, resp. pracovnoprávny vzťah a z toho vyplývajúci záväzok žalovaného 2/ doplatiť mzdu. V tejto súvislosti poukazoval súd na písomné uznanie záväzku zo strany žalovaných 1/, 2/. Mal za to, že žalobca preukázal všetky ním požadované nároky, a preto po čiastočnom späťvzatí žaloby návrhu ako dôvodnému vyhovel.

2. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote prostredníctvom zástupcu podali odvolanie žalovaní 1/ a 2/. Namietali výroky, ktorými boli zaviazaní k plneniu v prospech žalobcu a s tým súvisiace výroky o trovách konania. Odvolanie zdôvodnili s poukazom na ust. § 365 ods. 1 písm. f/, h/ CSP. Žalovaná 1/ namietala, že pôžičku si bral jej manžel, táto pozostávala zo sumy 2 000,- eur a úrokov vo výške 500,- eur, a preto nebolo možné aplikovať ust. § 533 Občianskeho zákonníka, pretože žalovaná nikdy sa nedohodla na prevzatí dlhu, ani tento dlh neuznala. Potvrdenie zo dňa 31. 03.

2010 neobsahovalo uznanie záväzku, len to, že bol vystavený žalovanou a ďalej uznania záväzku nachádzajúce sa v spise nie sú dôveryhodné, a preto ich považuje za neplatné. Žalovaní 1/ a 2/ namietali tiež nesprávnu výšku úrokov z omeškania, keďže tieto podľa nich neboli dohodnuté a súd mal postupovať v zmysle ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v nadväznosti na nariadenie vlády č. 87/1995 Z. z. V zmysle týchto ustanovení by úrok predstavoval 10,5 % a nie 18,25 %. Poukazovali tiež na to, že pôžička bola v skutočnosti 2 000,- eur a suma 500,- eur bola dohodnutá už ako úrok, preto je na zváženie, či z celej sumy 2 500,- eur by mal byť poskytnutý aj úrok z omeškania. Tiež nijakým spôsobom nebol preukázaný záväzok žalovaného 2/ uhradiť sumu 3 112,08 eur, pričom je otáznou, prečo v pôvodnej žalobe uvádzal žalobca pôžičku vo výške 5 612,- eur, keď od počiatku vedel, že sa nejedná o pôžičku, ale údajný dlh z pracovnej činnosti. Tiež nebolo v tomto prípade možné aplikovať ust. § 16 Obchodného zákonníka, pretože sa jedná o pracovnoprávny a nie obchodnoprávny vzťah. Z uvedených dôvodov žiadali, aby jednotlivé napadnuté výroky rozsudku súdu prvej inštancie odvolací súd zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

3. K podanému odvolaniu sa prostredníctvom zástupcu vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že s argumentmi uvedenými v odvolaní nesúhlasí. Pokiaľ žalovaná 1/ namietala pasívnu legitímáciu vo vzťahu k zaplateniu pôžičky, v tomto prípade sa zaviazala písomným potvrdením na takéto splatenie záväzku dňa 07. 12. 2010. Aj s ostatnými výrokmi súdu prvej inštancie sa žalobca stotožnil, poukázal na to, že rozsudok je riadnym spôsobom zdôvodnený, vychádza zo správnych právnych záverov a žiadal, aby ho odvolací súd ako vecne správny potvrdil.

4. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v intenciách ust. § 379 až § 381 CSP a postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v jednotlivých výrokoch podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil. Vo výrokoch odvolaním nenapadnutých ostal rozsudok súdu prvej inštancie nedotknutý.

5. Pri preskúvaní napadnutého rozsudku odvolací súd vychádzal z rozsahu odvolania, zo spisového materiálu, ako aj z preskúvaného rozsudku. Medzi účastníkmi sporu sa riešila otázka, či žalobca poskytol žalovanému 2/, resp. žalovaným 1/ a 2/ pôžičku, ktorú žiadal vrátiť vo výške 2 500,- eur a či má nárok na vyplatenie mzdy za prácu, ktorú vykonával pre žalovaného 2/ v zmysle jednotlivých dohôd o pracovnej činnosti. Požadovaná suma 2 500,- eur mala predstavovať pôžičku, ktorú poskytol žalobca žalovaným na dokončenie ich rodinného domu, a to v mesiacoch november a december 2009. Z písomného prehlásenia žalovanej 1/ zo dňa 07. 12. 2010 vyplynulo, že prehlásila a svojím podpisom potvrdila dlh vo výške 5 612,- eur voči žalobcovi a v prípade nedodržania termínu vyplatenia dlhu do 31. 01. 2011 súhlasila s denným úrokom 0,05 % od 01. 11. 2009. Z potvrdenia vystaveného dňa 31. 03. 2010 vyplynulo, že zamestnávateľ D. O. uznáva záväzok voči zamestnancovi - žalobcovi zaplatiť mu mzdu vo výške 3 112,08 eur a inú pohľadávku v sume 2 500,- eur v celkovej čiastke 5 612,08 eur. Uvedené potvrdenie bolo podpísané aj svedkami W. W. a G. A.. Na pojednávaní dňa 27. 01. 2014 žalovaní 1/, 2/ pred súdom uviedli, že uznávajú dlh vo výške 2 500,- eur.

6. S prihliadnutím na takto zistený skutkový stav súd prvej inštancie konštatoval, že nárok vznesený žalobcom voči žalovaným 1/, 2/ alebo žalovanému 2/ po úprave návrhu je dôvodný.

7. Odvolací súd na základe vyššie uvedených skutočností, ako aj záverov súdu prvej inštancie dospel k tomu, že tento v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 195 CSP a vo veci samej dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd stotožnil a na ktoré v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP poukazuje. Prvoinštančný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia riadnym spôsobom uviedol zistený skutkový stav, primeraným spôsobom opísal stanoviská procesných strán, citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávany prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Tieto zároveň primeraným a dostatočným spôsobom v súlade s § 220 CSP zdôvodnil. Pretože prvoinštančný súd sa vo svojom odôvodnení zaoberal aj otázkami nastolenými v odvolacom konaní, odvolateľ tak neuviedol žiadne skutočnosti, s ktorými by sa nezaoberal súd prvej inštancie a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový alebo právny stav odvolacím súdom. Súd prvej inštancie zdôvodnil, prečo pri požadovanom nároku - pôžičke vo výške 2 500,- eur zaviazal spoločne a nerozdielne oboch účastníkov ako manželov s prihliadnutím na písomný uznávací prejav žalovanej 1/, ako aj žalovaného 2/, resp. na uznanie tohto záväzku pred súdom, tak ako to vyplynulo zo zápisnice o pojednávaní. Pokiaľ súd priznal aj druhý nárok predstavujúci nevyplatenú mzdu, je potrebné uviesť, že v tomto prípade žalobca svoj nárok preukazoval jednak svojím tvrdením, že pre žalovaného 2/ vykonával prácu, čo nakoniec tento ani nepoprel, sporné ostalo,

či za všetku vykonanú prácu dostal dohodnutú odmenu. V tomto prípade súd vychádzal z výpovedí svedkov, ale aj z písomných prejavov, považoval za preukázané tvrdenia žalobcu, keďže žalovaný 2/ žiadnym spôsobom tieto nevyvrátil, resp. nedoložil doklad, kde by bolo jednoznačne preukázané prevzatie všetkých finančných prostriedkov za vykonanú prácu.

8. Pokiaľ odvolatelia poukazovali na nesprávne uvedený úrok z omeškania, opätovne súd v tomto prípade vychádzal z písomného prejavu žalovaných a úrok 0,05 % denne považoval za dohodnutý.

9. Z týchto dôvodov odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch vrátane trov prvoinštančného konania potvrdil.

10. O trovách odvolacieho konania rozhodol súd s poukazom na ust. § 396 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a žalobcoví, ktorý bol úspešný v odvolacom konaní proti žalovaným 1/, 2/, ktorí neboli úspešní, priznal náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

11. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).